

أَوْصِيَّ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

رساله خط مرآت کاتب مکتوب الیه موسوم

بیت

از مالکات سید علی قلی خان بیدین بسیار بسیار

در مطبع حسنی میر حسن رضوی طبع نمود

تفصیل

۱۰۵۵

۱۰۲۲

۲

تفصیل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی رسولنا محمد و آله و صحابه اجمعین اما بعد
 جنین گوید احقر العباد سید علی نقی خان بن سید حشمت علی متوطن ساکنی که در
 محل ناصی این کس خان شمس معلوم گردید که قبل از تعلیم فن خطوط نویسی ضوابط چند
 مبتدیان استخراج کرده اند و تا بحالت تعلیم قوت حاصل گرد و نیا بر آن مفت ضابطه
 رقم نموده ضابطه اول در کیفیت تحریر خط و کتبت مراتب و اسباب تفاوت مراتب
 ضابطه دوم در تفصیل مراتب باعتبار هر یک از اسباب ضابطه سوم
 در القاب و مقدمه القاب و ادعیه و خاتمه ضابطه چهارم در تحت و شتیاق
 و غیره پس قبل از طلب مع بعض تکلفات ضابطه پنجم در کلمات ذکر مکتوب الیه
 متوجه و غیر جامع کلمات خط و مکتوب الیه ضابطه ششم در استناده
 فعال نسبت مکتوب الیه و مکتوب منه که بیان خط آید ضابطه هفتم در الفاظ متعلقه
 الفاظ و تشبیه و فوائد جدول و غیره ضابطه اول در کیفیت تحریر خط و کتبت مراتب
 و اسباب تفاوت مراتب اما کیفیت تحریر خط آنکه هر گاه اراده نوشتن کرد و مشغول فکر نمود

تفصیل در اسباب تفاوت مراتب

تفصیل در کلمات ذکر مکتوب الیه

می آید مرتبه کتوب الیه چون مرتبه او منتهی شود مطلق آن کتاب نوشته می آید همان عبارت
 از ابتدا تا انتهای آن طوط داشته باشد با ختام رسانیده شود اما کتبت مراتب و اسباب
 تفاوت مراتب اصول مرتبه است مساوی و عالی و درانی و فروع هر یک از آنها
 با منصوص که فروع مساوی و مطلق و مساوی مائل معلوم و مساوی مائل بدو و فروع عالی
 اندک عالی و بسیار عالی و نهایت عالی و فروع آن اندک عالی و بسیار عالی و نهایت عالی مرتبه
 باعتبار اصول شده اند و باعتبار فروع نه و اگر هر یک فروع را شعبه مقرر نمود نمودار منسوب
 که شعبه عالی و شعبه اوسط و شعبه ادنی مراتب است و مفت شود اما اسباب تفاوت مراتب پنج
 عمر و مال و قرابت و کمال و صفت پس هر گاه یکی از کتوب الیه با کتوب مرتبه
 از اسباب تفاوت مراتب باشد لحاظ و حساب نموده مرتبه مقرر نموده میشود ضابطه دوم
 و تفصیل مراتب اعتبار هر یک از اسباب با تفصیل تفاوت مراتب نسبت عمر اگر
 همه مرتبه مساوی مطلق و اگر کلان تفاوت پنج و شش سال است مساوی مائل معلوم و اگر کلان
 تفاوت ده و دو و از ده سال است اندک عالی و اگر کلان تفاوت پانزده و ده سال است
 عالی و اگر کلان تفاوت سی و چهار سال است نهایت عالی و اگر جزو تفاوت پنج و شش سال است
 مساوی مائل بدو و اگر جزو تفاوت ده و دو و از ده سال است اندک عالی و اگر جزو تفاوت
 پانزده و ده سال بسیار عالی و اگر جزو تفاوت سی و چهار سال است نهایت عالی اما تفصیل تفاوت
 مراتب نسبت مال اگر که نهایت مساوی مطلق و اگر متمول تفاوت صد است مساوی
 مائل معلوم و اگر متمول تفاوت هزار است اندک عالی و اگر متمول تفاوت یک هزار است بسیار عالی
 و اگر متمول تفاوت کره است نهایت عالی و اگر متمول تفاوت صد است مساوی مائل بدو
 و اگر متمول تفاوت هزار است اندک عالی و اگر متمول تفاوت یک هزار است بسیار عالی و اگر متمول

تفصیل تفاوت مراتب

تفصیل تفاوت مراتب

تفصیل تفاوت مراتب

بسیار عزیز

بسیار عزیز

بسیار عزیز

بغاوت کرد و دست نهایت از این اما تفصیل تفاوت مراتب سبب است که اگر بر او
از یک دروید است مساوی مطلق و اگر سوم هر خواهر است مساوی مطلق و اگر هم سبب است
اندرک عالی و اگر خست بسیار عالی و اگر بد است نهایت عالی و اگر خست سبب است مساوی مطلق
و اگر از زاویه بعید است اندک دانی و اگر دانا است بسیار دانی و اگر خست نهایت دانی اما
تفصیل تفاوت مراتب سبب کمال آنکه اگر کم کمال است مساوی مطلق و اگر خلفه است
مساوی مطلق و اگر عالم است اندک عالی و اگر استاوت بسیار عالی و اگر خست نهایت عالی و اگر
خست مساوی مطلق و اگر عالم است اندک عالی و اگر استاوت بسیار عالی و اگر خست نهایت عالی و اگر
اما تفصیل تفاوت مراتب سبب صفت آنکه اگر کم حسن است مساوی مطلق و اگر کم حسن است مساوی
مطلق و اگر حاکم است اندک عالی و اگر خاوند است بسیار عالی و اگر پادشاه است نهایت عالی و اگر کم
است مساوی مطلق و اگر محکوم است اندک دانی و اگر نوکر است بسیار دانی و اگر خست نهایت
دانی اما ضابطه سوم در القاب مقدمه القاب و عمده و خاتمه اما القاب
مساوی مطلق صاحب مهربان که مفرمانه و صاحب شفق مهربان اما القاب مساوی مطلق و صاحب
شفق مهربان که مفرمانه صاحب شفق مهربان قدر دان به صاحب شفق مهربان فیض رسان القاب
اندرک عالی صاحب قدر دان فیض رسان به صاحب بعضی فیض رسان به صاحب
فیض بخش قیام زمان به القاب بسیار عالی به صاحب قبله فیض رسان صاحب قبله
خدا یگان به صاحب قبله معتقدان به القاب نهایت عالی به قبله و کعبه دو جهان پرورش
برحق به قبله عالم و عالمیان به القاب مساوی مطلق بدو مهربان برادران مهربان و شاک
مهربان عزیز از جان القاب اندک دانی به اعتماد و دوستان گرامی قدر عزیز ولی القاب بسیار
دانی شرافت پناه عزیز القدر صداقت و نگاه القاب نهایت دانی سعادت نشان معتقدان

و خرد

بسیار عزیز

قدوی خاص متعمده اگر مرتبه کتبیه مساوی مطلق با طرف علم مستجاوزت پیش از القاب
مقدمه القاب نوشته میشود اما مقدمه القاب پنج قسم است یکی بقرابت چون اخی مجاهد
و حاله همیشه دوم بخطاب چون ابان خان راجه وانی و سلم سوم بصفت چون مولوی و
حافظ و حکم و بندت و دستان چهارم بعبید چون قاضی قاضی و بی و دیوان چودهری و
و ایچ پنجم چون میر و میرزا و خان و لاله و بانی اما ادعیه مساوی مطلق سینه ریه
و سلمه التذنی عالی و سلامت و ادعیه مساوی مطلق بعبودام استفاوه و دوم الطاوه و دوام و اولیه
ادعیه اندک عالی و ام شسته و دوام رکانه و دوام اقباله و ادعیه بسیار عالی و اولیه و اولیه و اولیه
نهایت عالی و ام مجذ و دوام احلاله و اولیه مساوی مطلق بدو حظه الله تعالی و حفظه
و حظه و ادعیه اندک انی محفوظ باشند و بعافیت باشند و سلامت و ادعیه بسیار و از اولیه
و شاد و کام باشند و کامیاب باشند و ادعیه نهایت انی طال عمره و خوشوقت باشند و مورد رحمت
بوده باشند اگر مرتبه کتبیه مساوی مطلق با طرف علم مستجاوزت اکثر ادعیه بر یک ان
خط لفظ سلامت استعمال خارج است چنانچه اکثر مستجاوزت و بدو بعافیت باشند اما خاتم مساوی
مطلق زیاده چه بر طراز و خاتم مساوی مطلق بعبود زیاده چه متعدد شود خاتم اندک
زیاده ایام کام با و خاتم بسیار زیاده اوقات است زبان بدو خاتم نهایت کامیاب
بلند پایه بر فرق حد دیوان ام و ششم با و در خاتم مستجاوزت زیاده چه نوشته شود ضابطه
و بخت و اشتیاق و غیره بنیدل مطلق بعضی تکلفات که ملاقات جانین است مستلزم گردد و در صورت
بودن کتبیه مساوی مطلق و مستجاوزت القاب ادعیه بخت مناسب کتبیه نوشته میشود
اگر در تنی مستوحب شتیاق گذشته باشد الفاظ استفاویه باضا و الفاظ ملاقاتیه مناسب است
نوشته می آید پس لفظ بعد از مفعول با فعل آنها لازم میشود و بعدش کاف و در صورت جمع هر دو

و تقدیم تحت بر اشتیاق و او عطف در میان مناسب است اما لفظ تحت برای مساوی مطلق بسیار
 و برای مساوی مائل معلوم واجب است برای اندک عالی نیاز و بندگی و برای بسیار عالی که تشریح و تسلیم
 و برای نهایت عالی ادای آداب اما الفاظ اشتیاقیه برای مساوی مطلق اشتیاق و برای مساوی
 مائل معلوم و برای اندک عالی آرزو و برای بسیار عالی آرزو مندی و برای نهایت عالی آرزو
 اما الفاظ ملاقاتیه برای مساوی مطلق ملاقات و برای مساوی مائل معلوم مواصلت و
 برای اندک عالی خدمت و برای بسیار عالی ملازمت و برای نهایت عالی قدسوس اما
 مفعول برای مساوی مطلق کشوف و برای مساوی مائل معلوم مشهور و برای اندک عالی سیر
 برای بسیار عالی تشریح برای نهایت عالی معروض اما فعل برای مساوی مطلق باد و برای مساوی
 مائل معلوم می آید و برای اندک عالی بگرداند و برای بسیار عالی میازد و برای نهایت
 عالی میزد و در صورت تکلف پیش تحت لفظ تمهیدیه و بعدش لفظ بیانیته و بعدش توفیه لفظ
 ادراکیه و افادیه و بعد ملاقاتیه و بعدش جمله صفتیته مع کاف میان مفعول و فعل لفظ و اسطر
 نوشته میشود و بحسب مراتب اما لفظ تمهیدیه برای مساوی مطلق تمهید مراسم و برای مساوی مائل
 ابلاغ لوازم و برای اندک عالی تبلیغ مدارج و برای بسیار عالی تقدیم مراتب و برای نهایت عالی ادراک
 آداب اما لفظ بیانیته برای مساوی مطلق شرح و برای مساوی مائل معلوم آرزو و برای اندک
 عالی اظهار و برای بسیار عالی گذارش و برای نهایت عالی عرض اما لفظ ادراکیه برای
 مساوی مطلق دریافت و برای مساوی مائل معلوم حصول و برای اندک عالی تحصیل
 و برای بسیار عالی ادراک و برای نهایت عالی استفاضه اما لفظ افادیه
 برای مساوی مطلق سرور و برای مساوی مائل معلوم دولت و برای اندک
 عالی افادت و برای بسیار عالی سادت و برای نهایت عالی شرف اما

و بسیار
 بسیار
 بسیار
 بسیار
 بسیار

صفت طاقانیه برای مساوی مطلق طاقانیت جهت آفات و برای مساوی مائل بکار صفت
 و اذ المسرت و برای اندک عالی خدمت فیض درجت و برای بسیار عالی ملازمت کیمیا
 خاصیت و برای نهایت عالی قد بوس و الا اما جمله صفت تیسر مع کاف برای مساوی
 مطلق که زیاده از حد و بیانت و برای مساوی مائل بعلو که لالتد و لالتد و لالتد
 و برای اندک عالی که متجاوز از تخمیر و لالتد و لالتد و لالتد و لالتد و لالتد
 و لیت و برای نهایت عالی که خلاصه مقاصد غلطی است اما لفظ واسطه برای مساوی مطلق
 خاطر خاطر و برای مساوی مائل بعلو ضمیر ضمیر و برای اندک عالی برای کرامت اتقاد برای
 بسیار عالی خدمت فیض درجت و برای نهایت عالی جناب فضیلت ضابطه پنجم در کتاب
 نو که مکتوب الیه و مکتوب منه و غیر جمیع کتابت خط و خبر مکتوب الیه اما کتابت ذکر مکتوب الیه
 ضمن خط می آید بلفظ آن لفظی از الفاظ نوشته میشود پس اگر مساوی مطلق است آن مهران
 و آن که مفرقا و مشتق و اگر مساوی مائل بعلو است آن مشفق و آن قدر و آن مضرسان
 و اگر اندک عالی است آن قدر دان آن مضرسان و مضرسان و اگر بسیار عالی است آن
 و آن خدا یگان و آن قلبه و اگر نهایت عالی است آن قلبه و کعبه و آن سر و مرشد و آن جناب
 اگر مساوی مائل بعلو است آن برادر و آن بهرمان و آن عزیز از جان و اگر اندک عالی است آن
 اعصاب و دوستان و آن گرامی قدر و آن عزیز ولی است و اگر بسیار عالی است آن شرف پناه و آن
 عزیز القدر و آن صداقت و سنگاه و اگر نهایت عالی است آن مفضل خدمت و آن معا و نشان و
 آن قدر و می خاص نوشته میشود بجای شام و تو تسلیمه در صورت تجاوز مرتبه مکتوب الیه لطف
 و در لفظ ایشان از اکثر استعمال جایز است بجای تو اما کتابت ذکر مکتوب الیه هر گاه ذکر
 مکتوب منه بیان خط می آید پس اگر مرتبه مکتوب الیه مساوی مطلق با این طرف مکتوب متجاوز

صفت طاقانیه

لفظ واسطه

صفت طاقانیه

است با لفظ این لفظی مناسب به خود نوشته میشود و بنا بر مقابل مساوی مطلق اینجا است
 دوست و این دستار و مقابل مساوی مایل معلوم عامی این مخلص این خبر خواه و مقابل اندک
 عالی این خادوم و این اضعف و این نیازمند و مقابل بسیار عالی این خواه و این خیر و این
 و مقابل نهایت عالی این خاک روی این غلام و این فدوی نوشته میشود و جای
 اگر مرتبه مکتوب الیه بطرف و نوشته است اینجا است نوشته میشود و جای اما کتابت
 غیر همچون ذکر غیر بما در میان علم می آید کل بعض القاب و نوشته نامش مینویسند و در
 صورت بودن متجاوز و معلوم و یا مساوی مطلق مقدمه القابش مینویسند نامش را لفظ
 صاحب موصوف میکنند و اگر ذکر او مکرر شود مقدمه القابش را با لفظ صاحب مفعول مستعجاب
 مستعجاب به موصوف کرده مینویسند اما مفعول مستعجاب مساوی مطلق و متجاوز در
 مسطور جهت مساوی مایل معلوم قوم و جهت اندک عالی مصدر و جهت بسیار عالی موصوف و جهت
 نهایت عالی مدح اما جمله مستعجاب مساوی مطلق و متجاوز مومنی الیه جهت مساوی
 مایل معلوم مشار الیه جهت اندک عالی مکرم الیه جهت بسیار عالی مغرئی الیه جهت بسیار
 عالی معظّم الیه اما کتابت خط مکتوب الیه برای مساوی مطلق صحیفه شریفه و برای
 مساوی مایل معلوم رفیق کریمه و برای اندک عالی مفاد صده عالی و برای بسیار عالی
 نواز شناسه و برای نهایت عالی سرور از نامه اما کتابت خبر مکتوب الیه برای
 مساوی مطلق شریفه و برای مساوی مایل معلوم سامی و برای اندک
 عالی و برای بسیار عالی مبارک و برای نهایت عالی و اولاد ضابطه
 ششم و استعاره بعضی افعال نسبت مکتوب الیه و مکتوب است که میان
 خط آید اگر مرتبه مکتوب الیه مساوی مطلق با طرف علوم متجاوز است در اکثر افعال

انحال مثل رسیدن فرستادن خط مکتوب الیه و مکتوب نوشتن گفتم و آمدن و خود رفتن او
استغاره نموده میشود بحسب ایت اما رسیدن خط مکتوب الیه برای مساوی مطلق و مطلق
فوجت نمودن برای مساوی مائل بعکس وصول الطاف نمودن و برای اندک عالی عز
اورود نمودن و برای بسیار عالی شرف صدور نمودن و برای نهایت عالی نزول
اعمال نمودن استغاره میکنند اما رسیدن خط خود را بمقابل مساوی مطلق بمطالع
در آمدن و بمقابل مساوی مائل بعکس وصول مطالعه شدن و بمقابل اندک عالی شرف
مطالعه شرف شدن و بمقابل بسیار عالی بمنظر منقض اثر گذشتن و بمقابل نهایت عالی
انجابت مضایب مستفیض شدن استغاره میکنند اما فرستادن مکتوب الیه برای مساوی
مطلق لطف فرمودن و برای مساوی مائل بعکس لطف فرمودن و برای اندک
عالی عنایت فرمودن و برای بسیار عالی مرحمت فرمودن و برای نهایت عالی
فخرف فرمودن استغاره میکنند اما فرستادن خط خود را بمقابل مساوی مطلق منزل
و بمقابل مساوی مائل بعکس نسیل کردن و بمقابل اندک عالی ارسال کردن و بمقابل
بسیار عالی ارسال خدمت کردن و بمقابل نهایت عالی ارسال حضور کردن استغاره
میکند اما نوشتن خط خود را بمقابل مساوی مطلق نگارش نمودن و برای مساوی مائل
مسطح نمودن برای اندک عالی قلمی نمودن و برای بسیار عالی رقم نمودن و برای نهایت عالی
رقم نمودن استغاره میکنند اما نوشتن خط خود را بمقابل مساوی مطلق نگارش نمودن
بمقابل مساوی مائل بعکس نگارش کردن و بمقابل اندک عالی طمئین کردن و بمقابل
بسیار عالی معروضه شدن و بمقابل نهایت عالی عرضه رسانیدن استغاره میکنند
اما گفتن مکتوب الیه برای مساوی مطلق فرمودن و برای مائل بعکس ایما نمودن

و برای اندک عالی ایما فرمودن و برای بسیار عالی اشاره نمودن و برای نهایت عالی
 ارشاد فرمودن استعاره میکنند اما گفتن خود را بمقابلۀ مساوی مطلق شرح کردن
 و بمقابلۀ مساوی مائل لعلوا اظهار نمودن و بمقابلۀ اندک عالی التماس نمودن و بمقابلۀ
 بسیار عالی گذارش نمودن و بمقابلۀ نهایت عالی عرض کردن استعاره میکنند اما
 آمدن مکتوب الیه را برای مساوی مطلق تشریف آوری و برای مساوی مائل لعلوا کرم نمودن
 و برای اندک عالی قدم بجهت کردن و برای بسیار عالی زینت افراشدن و برای نهایت
 عالی رونق افراشدن استعاره میکنند اما آمدن خود را بمقابلۀ مساوی مطلق حاضر شدن
 بمقابلۀ مساوی مائل لعلوا فائز شدن و بمقابلۀ اندک عالی مستفیض شدن و بمقابلۀ بسیار
 عالی شرف اندوز شدن و بمقابلۀ نهایت عالی استغنی شدن استعاره میکنند اما رفتن
 مکتوب الیه برای مساوی مطلق تشریف برون و برای مساوی مائل لعلوا تشریف فرم شدن و
 اندک عالی نهضت فرم شدن و برای بسیار عالی زینت افرازی آن طرف شدن و برای
 نهایت عالی رونق افروز شدن ضابطه بیستم در الفاظ متعلقه لفاظه و تنبیه بر قواعد
 جدول و غیره اما الفاظ متعلقه لفاظه اگر مرتبه مکتوب الیه مساوی یا بطرف علو متجاوز
 است بر لفاظه بعد از آن در صورت نبودن خطاب به او لفظ صاحب و پیش مقدمه
 القاب و پس از عینه و پیش نام مکتوب مندر صورت نکردن مهر و پیش تاریخ لفظی
 نوشته میشود و محبت است اما الفاظ پیش مقدمه القاب برای مساوی مطلق لمطالعه تشریف
 و برای مساوی مائل لعلوا لمطالعه ساطعه و لمطالعه گرامی و لمطالعه ساسانی برای
 اندک عالی لمطالعه عالی و لبعبر لمطالعه و بشرف لمطالعه و برای بسیار عالی منظر منظر
 و بخدمت فیض درجت و بجنور منظر گنجور و برای نهایت عالی بجناب فیض باب اما

الفاعل پس ادعیه برای مساوی مطلق می رسد و در آید و برای مساوی مائل بعلو
 مفتوح باد و وصول باد و فائز باد و برای اندک عالی مستفید باد و محضز باد
 و مشرف باد و برای بسیار عالی گذرد و بگذرانند و بگذرانند و برای نهایت عالی
 مستفیض باد اما الفاعل پیش نام خود که کتابت از خط خود است برای مساوی
 مطلق رقیبه الوداد و برای مساوی مائل بعلو رقیبه نیاز و برای اندک عالی عریضه و برای
 بسیار عالی عریضه نیاز و برای نهایت عالی عرضی است اما الفاعل پیش تاریخ برای
 مساوی مطلق مرقوم و برای مساوی مائل بعلو مسطور و برای اندک عالی محتره و
 برای بسیار عالی طمتمه و برای نهایت عالی معروض است تشبیه امثله مذکوره ضوابط
 میان جدول نوشته میشود و اگر به ترتیب خانه تخانی بعد فوقانی از ابتدا صفحه اول
 تا انتهای صفحه آخر خوانده شود هیچ خط به مضمون هیچ عبارت متعارفه حاصل شود اینست
 مضامین خطوط از وقتیکه رفته اند یک نظر بر رسید باید که خبر خود نوشته بفرستند
 پیش ازین خط بدست فلانی رسانده ام آنچه در وی نوشته ام و هر چه از ایشان
 گفته ام جواب آن معرفت ایشان بگویند اگر تا بدن شما تقدیر باشد من بر هم زیاده خبر نیست
 تمثیه اگر تطبیق امثله جدول الضوابط منظور باشد بطرف خانه های همین بسیار نبوت چمن
 و بده مطابق ننوده شود تمثیه حت امتیاز تکلف از سرخی گلارش کرده تا اگر
 موقوف کرده شود مطلب فوت نگردد و اطلاعی باشد که هر یک امر تکلف را گنجانید
 است بقدر برای ابتدای مبتدیان بس داشته شد تا اگر مستحضر سازند
 قدرت برای بر آوردن است و هفت خط شود و مهارت حاصل شود
 حاصل گردد و حفظ

سایه	سایه مطلق	سایه نایل	سایه عالی	سایه عالی	سایه عالی	سایه عالی
تصفیه القاب	تصفیه القاب	تصفیه القاب	تصفیه القاب	تصفیه القاب	تصفیه القاب	تصفیه القاب
القاب	القاب	القاب	القاب	القاب	القاب	القاب
عربی	عربی	عربی	عربی	عربی	عربی	عربی
لفظ بعد	لفظ بعد	لفظ بعد	لفظ بعد	لفظ بعد	لفظ بعد	لفظ بعد
تفسیر	تفسیر	تفسیر	تفسیر	تفسیر	تفسیر	تفسیر
سایه	سایه	سایه	سایه	سایه	سایه	سایه
تفسیر	تفسیر	تفسیر	تفسیر	تفسیر	تفسیر	تفسیر
صفت	صفت	صفت	صفت	صفت	صفت	صفت
حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم	حکیم
فصل	فصل	فصل	فصل	فصل	فصل	فصل

و نیز احوال بعضی از عطلات منشیانه که در وقت کتابت هر چیز بدانجا زید است ملاحظه
نظرم بلفظ راس است اکثر معنی بخر و گاو و مین و نین گاو و خر و گوز و دهنه و زرد گو
و آهو بلفظ مهار شتر بلفظ وست شاهین جانوران شکاری سپر جلوت بلفظ
قلاوه شیر و پلنگ و خرگوش و سیاه گوش و میمون بلفظ منزل خمسه وقت چهار
کشتی و غراب و حویلی و خانه و پلنگ و چوکی و هودج و عمارتی زمین پالکی و چکر بلفظ
قطعه آلباس و لعل و شتر و بیاتوت و نیم و کهراج و فروزه و خط و زراعت و باغ و لاله بلفظ
وجه و سلاک لاله غیره زیور که در گردن باشد بلفظ طاقه زربفت و سیلام و محل و حجر
طاش و بانات و صوف و مژ و معنی چور بلفظ قبضه شمشیر و خنجر و برچی و لکان و همیره
گرز و کار و گوئی و کنار و غیره بلفظ ضرب توپ و شتر نال و صندوق و قراض و شمشیر
معنی دستی بلفظ ساز رباب جنگ و مردنگ و دوف و دوهوک بلفظ و شسته تیر و کا
بلفظ جفت موزه و مالوش و نعلین حسن باز و بند و گنج و بوی بانی و غیره بلفظ جلد
و پریم و بیدار و غیره و کتاب بلفظ دعه و آدا و چول و قصه پر خنده بر شمی و از و صلح هر که باقی باشد از
هم درجه گویند بلفظ عدد و اشرفی و رده پیه و آلات حلنی و مسی و برنجی و ظروف و آلات
بلفظ و ن غده و نمک شیره و روغن و عرفات و صندل و اگر و دودان فلن ابرشم بلفظ و
قالین سوزنی و شطرنجی و جاجم و ورق کاغذ بلفظ طبق زمین و آسمان بلفظ توله که
شم گویند طلا و نقره و مشک و غیره و نخسته و عطر و کافور و شستون و کلابتون و ابرشم
بلفظ و آنه مر و اید و مرجان بلفظ توب مرصه استن در باشد از جاده رول

محمد تقی و ملکه که تاریخ چهارم محرم ۱۱۶۲ هجری ساله سفینه ضابط
مطبع حسنی میرزا رضوی که میرزا حسین بیگ کامل مرحوم خطاط شده
کتابخانه